

40. ročník

Reseničky 2014-2015

Číslo 2 / 2014-2015

Ekologicko-sportovní kurz na Zvíkovci začíná dopravou do tábora, a to ve dvou variantách – na kole (kolaři), anebo částečně dopravními prostředky a poté pěšky (pěšáci). Pěšáci cestovali nejprve vlakem do Rakovníka a odtud autobusem do Krakovce. Známy hrad jsme si prohlédli spolu s kolaři, kteří sem rovněž přijeli. Pan průvodce nás obeznámil s historií Krakovce a pak nám pokládal kontrolní otázky.

Po prohlídce hradu se od nás kolaři odpoutali a nás čekalo 12kilometrové putování pěšky. Bylo to dobré, i když jsme se místy brodili. V cíli všichni sice říkali, jak je bolí nohy, ale stejně se šli vykoupat do řeky. Večer jsme v jídelně vyráběli erby, hráli bingo a baštili palačinky. Když byla později vyhlášena večerka, šlo se do chatek spát.

Napsala Katka Dohnalová

Naše skupina cyklistů vyjela od školy ráno v půl deváté. Projeli jsme několika vesnicemi, jejichž názvy si už nepamatuji. Cestou jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí, například o Třech křížích nebo o Krakovci, kde se kromě jiného natáčely i dvě pohádky. Z Krakovce pak cyklisté pokračovali v jízdě, během níž paní učitelka Knappová navrhla návštěvu nedávno postavené rozhledny. Stála na velkém kopci a my jsme byli první školní třídou, která sem zavítala. Odtud už cesta do Zvíkovce vedla jen z kopce.

Po příjezdu do tábora se všichni cyklisté ubytovali a vybalili si kufry. Potom se čekalo na pěšáky. Někteří jim šli naproti, jiní dali přednost lovení rybiček v řece. V šest hodin večer, kdy už pěšáci dorazili, se šlo společně na večeři. Karbanátky s brambory všem náramně chutnaly. Večerka byla v půl desáté a v deset hodin se už muselo všude zhasnout.

Napsala Julie Rácová

Úterý na Zvíkovci začalo ranní rozcvičkou, snídaní (chléb s máslem a marmeládou) a dopoledním programem. Pro tento účel jsme se opět rozdělili na pěšáky a kolaře, a zatímco jedna skupina trénovala hry s míčem, druhá poznávala s p. učitelkou Knappovou dřeviny. Je zřejmé, že se činnosti skupin později vyměnily, aby každý mohl splnit to své.

Přestávku mezi dopoledním a odpoledním programem obstaral oběd (rýže s omáčkou) a polední klid. Pak se až do večere (výborné špagety) pokračovalo ve skupinách v trénování her a chytání a poznávání vodních živočichů.

Po večeri jsme vyslechli přednášku o myslivosti a hned po ní vystoupilo osazenstvo chatky č. 1 se svým programem. Byl velmi legrační, takže jsme se do chatek odebrali ve veselé náladě. Někteří už usínali, když přišla paní učitelka a zeptala se nás, zda se chceme podívat na měsíční úplněk. Samozřejmě jsme šli, a to bez baterek, protože měsíc opravdu hodně „svítí“. Tajuplné zakončení dne se nám moc líbilo.

Napsaly:

Veronika Doležalová a Aneta Navrátilová

Dnes jsme šli na celodenní výlet do Skryjí. Vstávalo se kolem půl osmé a na rozcvičce předcvičovaly holky z druhé chatky. Ke snídani jsme měli míchaná vajíčka se slaninou a chlebem, tedy vydatnou stravu před náročným pochodem.

Z tábora se vycházelo kolem 9. hodiny. V Hradišti jsme se zvažili na váze (i s paní učitelkou) a zjistili, že naše celková hmotnost dosáhla jedné tuny. V Čilé jsme posvětili a pokračovali podél Zbirožského potoka k Jezírkům. Jde o přírodní rezervaci, která se označuje cedulí s malým státním znakem a červenými pruhy na stromech.

Další naší zastávkou bylo muzeum ve Skryjích. Zde jsme vyslechli povídání o CHKO Křivoklátsko, trilobitech a zájemci i o paleontologovi Joachimovi Barrandovi. Prohlédli jsme si expozici trilobitů a po občerstvení v krámku je šli hledat. Každý nějakou zkamenělinu našel. Pan učitel Knapp nám rovněž navrhl výlet na hrad Týřov. Našli se však jen dva zájemci!

Zpět ze Skryjí jsme se vraceli po druhé straně Berounky (přes Šlovický mlýn) se zastávkou na vyhlídce nad Berounkou. Po dlouhé a náročné cestě dorazila naše výprava do kempu. Všichni byli rádi, že si konečně můžou sednout. V 18 hodin se podávala večere – halušky, po kterých se jen zaprášilo. Přisun kalorií pokračoval ještě kolem 20. hodiny, kdy se začaly opékat buřty. S tím také souvisí, že jsme šli před večerí na dřevo. Při táboráku hrála Julča Rácová na kytaru a ostatní zpívali. Prostě den plný zážitků!

Ráno jsme vstávali v 7:30, protáhli se na rozcvičce a pak si u snídaně pochutnali na párku s chlebem. Potom jsme se opět rozdělili na dvě skupiny. První skupina měla na programu střelbu ze vzduchovky, druhá skupina šla na poznávačku do lesa. Ve střelbě se nejvíce dařilo holkám - Verče Honzíkové, Julče a Verče Doležalové. V lese jsme si povídali o houbách, hledali je a určovali za pomoci klíče. Také jsme si zahráli „Škatulata batolata“ a na „Medvěda“. Zábavné bylo i hledání stromu se zavázanýma očima jen podle hmatu a za pomoci kamarádů. Hodně jsem si to užil.

Napsal Martin Vyleta

Zlatým bodem čtvrtedního odpoledne byly jízdy na kánoích. Všichni se na ně těšili. Kánoe se však musely nejdříve umýt, což byl úkol pro kluky. Holky pak umísťovaly věci do barelů. Po ukončení příprav jsme začali nasedat do kánoí. Měli jsme k dispozici devět dvojmístných a jednu trojmístnou. Dostat se do nich ještě šlo, ale ovládat je – to se zpočátku moc nedařilo! Já (Julča) a moje kamarádka jsme se pořád točily dokola. Naštěstí nám pomohla paní učitelka.

Když jsme všichni vyslechli instrukce a lodě již jakžtakž ovládali, vyjeli jsme na projížďku. Stejně se ale musela rozdělit dvojice Verča Honzíková a Lucka Marešová, kterou jejich kánoe nechtěla poslouchat, a vytvořit se nové dvojice s p. učitelkami. Pak už plavba po řece pokračovala nerušeně, nepočítám-li ztrátu „krosky“ Dana Mottla. Každou minutou se z nás stávali zdatnější a zdatnější plavčíci, takže jsme se zdárně popasovali jak s přenášením lodiček u jezu, tak i s pádlováním v „líném oleji“.

U jednoho břehu jsme pak zakotvili, dali si svačinu a někteří se šli podívat do kostela. Nezdrželi se tam dlouho, a tak se záhy pokračovalo v plavbě. Řeknu vám, že nám to pádlování dávalo zabrat! U dalšího jezu bylo třeba opět přenášet kánoe. Vtom jsem náhle uslyšela známé pípnutí našeho auta a uviděla svého tátu. Hned jsem ho běžela obejmout. Táta nám pomohl přenést všechny kánoe pod jez a my jsme jeli dál po vodě, zatímco on po silnici do tábora. Když jsme pak po deseti kilometrech konečně vystoupili, docela nás bolely ruce.

Večer předvedli svůj program spolužáci ze zbývajících chatek: „trojka“ si připravila *Myslivec honí zajíce*, „čtyřka“ *židličkovanou* s hudbou a „pětka“ *vtipy*. Chatce číslo 4 jsem s programem pomáhala a myslím si, že se ostatním líbil.

Napsala Julie Rácová

Budíček nás vytáhl z postelí v osm hodin ráno, ale bohužel přšlo. Nasnídali jsme se a rozhodovali, co se bude dít dál, když je venku takové nepříjemné počasí. Stejně ale někteří běhali v dešti, místo aby vyčkávali pod střechou v chatkách. Dopolední program v terénu vzal nakonec zaspě, a tak se volalo rodičům, aby si pro nás přijeli. Mezitím jsme si s naší paní učitelkou povídali o hradech a zámcích a také jsme si zahráli nějaké hry.

Posledním obědem na Zvíkovci byl knedlík, vepřové a zelí. Pak si nás rodiče vyzvedli a v pohodlí aut dovezli domů. I když kurz skončil v mokru, všem se líbil a každý na něj bude vzpomínat.

Napsala Adéla Parpelová

HODNOCENÍ KURZU

Letošního 11. ročníku kurzu ekologické a sportovní aktivity v přírodě pro 6. třídu se zúčastnilo 18 žáků. Na kole jelo 9 dětí, zbytek cestoval vlakem, autobusem a pěšky (dvě děti přivezli rodiče). Cena kurzu – 1200 Kč. Sportovní program zajišťoval Mgr. Pavel Knapp, ekologické aktivity probíhaly v režii Mgr. Vlastimily Knappové a o bezproblémový chod kurzu se starala třídní učitelka Mgr. Petra Hrůzová. Funkci zdravotníka zastávala V. Knappová. Byly ošetřeny drobné škrábance od větví a puchýře na nohou.

Také v letošním roce jsme byli ubytováni v kempu Pohoda na břehu Berounky. Stravování probíhalo v jídelně, děti dostávaly jídlo pětkrát denně, čaj nebo šťávu měly k dispozici po celý den. Jídlo bylo chutné a bylo ho dost. Pan vedoucí Martin Veselý byl velmi ochotný a vycházel nám vstříc. V případě chladu se zatápělo v krbu, takže jsme se mohli ohřát a usušit si mokré věci. Sprchy a záchody se nacházely v budově jídelny. Děti byly ubytovány v chatkách se čtyřmi postelemi. Považuji za vhodné doplnit chatky o police a alespoň dvě židle. Celkově jsme byli velmi spokojeni se stravou a vstřícností personálu, méně spokojeni jsme byli s hygienou na WC a ve sprchách – zastaralé, nefunkční jedna sprcha, protékající kohoutek u umyvadla. I tak náš pobyt hodnotíme kladně.

Každý den jsme postupovali podle předem daného plánu. Po budíčku následovala rozcvička, pak dopolední program, po poledním klidu odpolední aktivity a večer pak patřil hrám a testíkům. Ve středu jsme podnikli celodenní pěší výlet po CHKO Křivoklátsko (18 km) a ve čtvrtek odpoledne sjížděli na kánoích řeku Berounku (asi 10 km). Večer byl v plánu bobřík odvahy, který se však kvůli dešti nekonal. Ze stejného důvodu byl změněn i páteční program. Místo sportovního pětiboje družstev zasvětila paní učitelka Hrůzová děti do tajemství hradů a zámků.

Velké poděkování patří dědečkovi Julie Rácové, který nám pomohl s dopravou zavazadel na kurz i z kurzu, a také rodičům Milana Šiky, Adély Parpelové, Dana Krejčího, Verči Doležalové a Julči Rácové, kteří zajistili odvoz dětí i kol v pátek, kdy nám na zpáteční cyklojízdu nepřálo počasí. Poděkování náleží rovněž firmě Dronte, která nám za výhodných podmínek zapůjčila kánoe s pádly a vestami, panu Pourovi z Informačního centra LČR v Křivoklátě za bezvadnou přednášku a krakoveckému kastelánu Jiřímu Sobkovi, který nás každoročně netradičním a zajímavým povídáním zasvěcuje do historie, a to vždy v pondělí, kdy jsou památky uzavřeny.

I přes částečnou nepřízeň počasí, hlavně v pátek, se kurz vydařil a plán se podařilo splnit. Velkou zásluhu na tom mají také samotní šestáci, kteří přistupovali k programu zodpovědně a dobře se s nimi pracovalo.

Mgr. Vlastimila Knappová – vedoucí kurzu

CYKLOEXKURZE PO NS JESENICKO

Ve čtvrtek **18. září** se naše sedmá třída vydala na kolech po trase naučné stezky Jesenicko. Než jsme v osm hodin vyjeli z nádvoří školy, dostalo se nám nezbytného poučení, jak se máme jako účastníci silničního provozu chovat. Na informační tabuli na hrázi Velkého rybníka jsme si prohlédli mapu a řekli si, kudy pojedeme.

První vynucená zastávka nás čekala v Blatně, kde se Vlád'ovi Maršíkovi porouchalo kolo. Paní učitelka Valešová proto zavolala svému manželovi, který přijel a Vlád'ovi kolo opravil. V další vesnici měli kolizi Kuba a Michal, ale nic vážného to nebylo. V místní prodejně jsme si zakoupili občerstvení a pak zamířili do Velečina, kde jsme navštívili kostel a nakoukli do márnice. Naše cesta pak pokračovala vcelku nerušeně až k Petrohradu. Před obcí se však Pavlovi Sunkovskému uvolnil měřič kilometrů, a jak se chtěl pro něj vrátit, zabrzdil. To už ale neubrzdil Vlád'a, a tak se lehce srazili. Naštěstí se opět nikomu nic nestalo. Samozřejmě jsme se zastavili na petrohradské zřícenině a také u starého stromu, do jehož dutiny se nás vešlo celkem šest. Škoda, že ne sedm, jako když jsme objímali strom, kterému je tisíc let!

V Petrohradu jsme zašli do místní pizzerie. Koupili jsme si pizzu a trochu si odpočinuli. Cestou zpět už k žádné vynucené ani nevynucené zastávce nedošlo, a tak jsme do Jesenice dorazili v pořádku a plni dojmů. Tím bych chtěla za naši třídu poděkovat paní učitelce Valešové, p. uč. Knappové a p. uč. Knappovi za hezkou exkurzi.

Napsala Katka Jančová

HODNOCENÍ EXKURZE

Exkurze po NS se zúčastnilo 16 sedmáků, což je (ve srovnání s ostatními předchozími třídami) hodně. Oproti jiným rokům, jsme jeli trasu NS opačně - směrem na Krtské skály a teprve potom na Petrohrad.

Po sportovní stránce byla tato skupina poměrně zdatná, zdolali jsme 28 km - v terénu a s velkým převýšením. V čele pelotonu se pohybovali nejčastěji Daniel Braun a Pavel Sunkovský, kteří již mají zkušenosti s cyklozávody. Rovněž tak i Michal Bešík a Martin Pokorný. Vědomosti nabyté na trase naučné stezky prověřil pracovní list.

Trochu stínu na jinak poklidnou exkurzi vrhají zbytečné pády z kola. Naštěstí, až na nějaké škrábance, vše dopadlo dobře. Ne všichni totiž jezdí bezpečně - nedodrží dostatečnou vzdálenost, nepřizpůsobují rychlost jízdy terénu, riskantně předjíždějí, i když jim neustále připomínáme pravidla bezpečné jízdy. Tím ohrožujete nejen sebe, ale také ostatní cyklisty - Kubo, Honzo, Michale, Martine, Pavle, Vlád'ovi!

Co se týče počasí, tak nám přálo. Dopoledne byla sice ještě mlha, ale po obědě jsme si užívali sluníčka. I přes již zmíněné pády se exkurze zdařila. Děkuji Milanu Valešovi za zprovoznění kola Vlád'ovi.

Mgr. Vlastimila Knappová

PÁŤÁCI V KOSTELE SV. PETRA A PAVLA

V pátek **19. září** jsme navštívili kostel sv. Petra a Pavla v Jesenici. Provázel nás tam pan učitel Jan Jindříšek.

Nejdříve jsme se podívali na střílnu a potom jsme zašli do kostela. Je postaven do tvaru kříže. Uvnitř se nachází žďárský oltář. Potom jsme stoupali po schodišti nahoru. Málem se mi při tom udělalo špatně, protože jsem se bál.

U varhan si každý mohl zkusit, jak se na ně hraje, a také jsme si ukázali svěcenou vodu. Potom jsme vyšli z kostela a pan učitel Jindříšek nám zazvonil na kostelní zvon. Ještě bylo třeba najít nějaký erb. Adéla při hledání zakopla a upadla. No, užil jsem si to, ale závěrečný test, který jsme potom dělali, nedopadl moc dobře.

Napsal **Tran Sy Nguyen**

OHLASY

V kostele nám pan učitel Jindříšek zahrál na varhany. Mohli jsme si to vyzkoušet i my. Jsem ráda, že jsem tam mohla být.

Valerie Bartošová

Pan učitel Jan Jindříšek byl moc hodný. Pustil nám zvony a zacinkali jsme si na zvonečky.

Sabina Jankovská

EKOLOGICKÁ SOUTĚŽ V RAKOVNÍKU

Tradiční ekologická soutěž v Rakovníku měla tentokrát téma „Ekologické zemědělství, biopotraviny a zdravý životní styl“. Konala se v rakovnické botanické zahradě v pondělí **22. září 2014**, kam jsme se vypravili i my – viz výsledkové tabulky níže.

Do Rakovníka jsme přicestovali vlakem a z nádraží hned zamířili do botanické zahrady. Zapsali jsme se, seznámili se s pravidly a šli soutěžit. Po odevzdání soutěžních archů spočítali organizátoři účastníkům body. Všichni chtěli vědět, kdo vyhrál. Holky z devítky (Adéla s Jolanou) byly první a z osmičky (Bára se Simčou) třetí. Paní učitelka Knappová je zaslouženě pochválila.

Program pak pokračoval v DDM, kde jedna část vyslechla přednášku a druhá prokazovala znalosti v soutěži EKORISKUJ. Když jsme splnili všechny úkoly, dopřála nám paní učitelka rozhod. Opětovný sraz byl u kostela, odkud jsme zamířili do Muzea T. G. M. na výstavu „*Jak semena putují krajinou*“. Byla pěkná a poučná.

Asi kolem druhé hodiny odpoledne nám jel vlak domů. Někdo vystoupil v Oráčově, ostatní cestovali až do Jesenice. Všichni jsme prožili zajímavý den.

Napsala Veronika Končecová, VI. třída

KATEGORIE: 6. – 7. TŘÍDA

SOUTĚŽNÍ DVOJICE	TŘÍDA	BODY	MÍSTO
Vojtěch Stibor, Pavel Sunkovský	VII.	13	10. – 17.
Daniel Mottl, Martin Vyleta	VI.		
Veronika Doležalová, Veronika Končecová	VI.	12	18. – 22.
Tereza Alexijová, Kateřina Jančová	VII.		
V této kategorii soutěžilo celkem 30 dvojic.			

KATEGORIE: 8. – 9. TŘÍDA

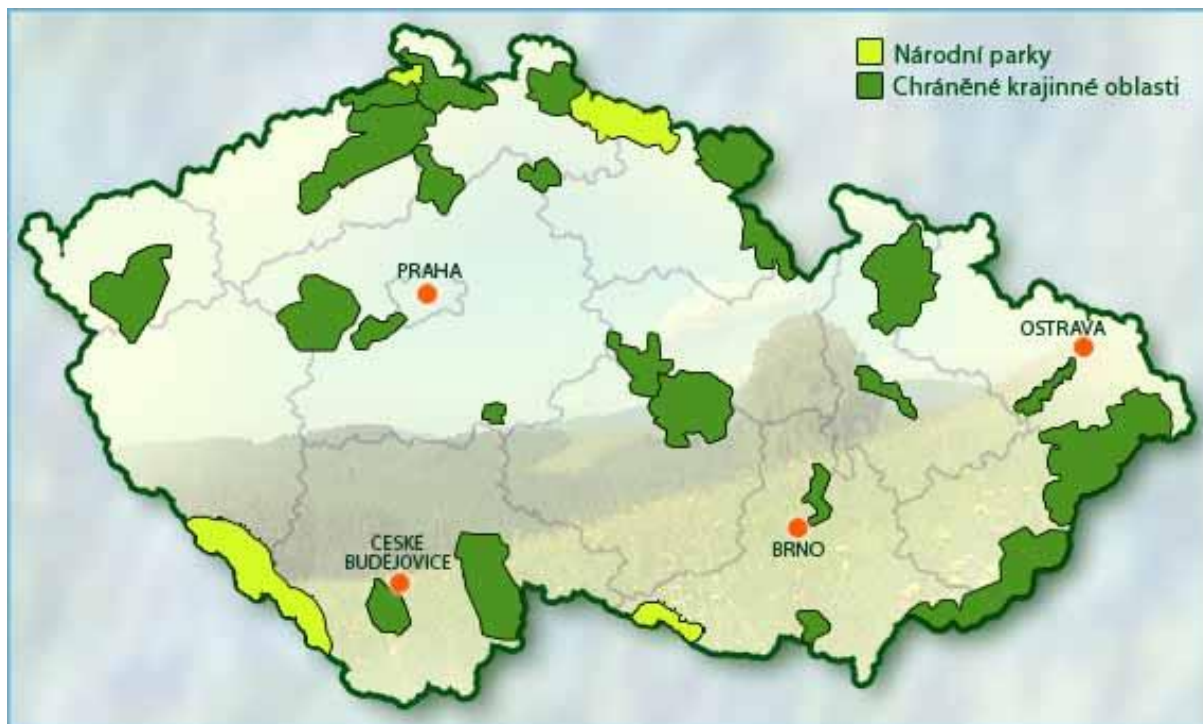
SOUTĚŽNÍ DVOJICE	TŘÍDA	BODY	MÍSTO
Adéla Hronová, Jolana Ťažiarová	IX.	17,5	1.
Barbora Svatoňová, Simona Šindlerová	VIII.	12,5	3.
Markéta Kinštová, Eva Koniřová	VIII.	9	12.
Ján Jašek, David Kadeřábek	VIII.	8	Mimo soutěž
V této kategorii soutěžilo celkem 24 dvojic + jesenická dvojice mimo soutěž. Osm bodů by Honzovi a Davidovi zajistilo 16. – 18. místo.			

POZNÁMKA:

V kategorii středních škol soutěžili i naši loňští deváťáci Vašek Hron a Barča Komárková (za SZeŠ), kteří s 21 body obsadili 3. místo.

1/ POPIŠ NAŠE ČTYŘI NÁRODNÍ PARKY

2/ POJMENUJ NAŠE CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI

3/ VYBER SI DVA NAŠE NÁRODNÍ PARKY A NAMALUJ JEJICH ZNAKY

4/ PŘIŘAĎ DATUM VZNIKU

NP ŠUMAVA	1. ledna 2000
NP PODYJÍ	17. května 1963
NP ČESKÉ ŠVÝCARSKO	20. března 1991
KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK	1. července 1991

5/ VYJMENUJ TŘI JEZERA V NÁRODNÍM PARKU ŠUMAVA

6/ VYSVĚTLI, CO JE TO SLAŤ

Vypracované úkoly prvního kola soutěže odevzdávejte do **30. 9. 2014** paní učitelce Knappové nebo Adéle a Jolaně z 9. třídy.

STRÁNKA DĚJEPISU

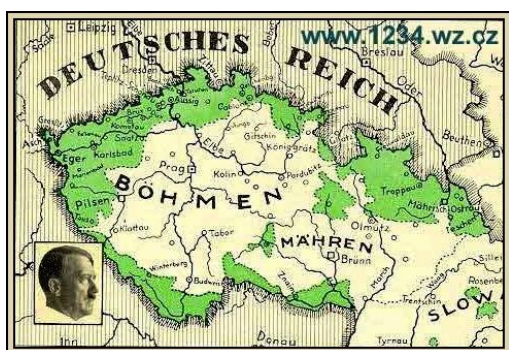
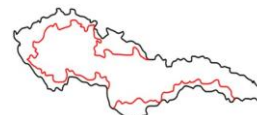
Rubriku připravují pro čtenáře Jeseníčku
Milan Ondič a Roman Jaroš z deváté třídy.

Ahoj, čtenáři!

Také v tomto školním roce bude v Jeseníčku vycházet „Stránka dějepisu“. Já (Milan) se chci spíše soustředit na novější dějiny (20., popř. 19. století). Můj první článek je o známé dohodě čtyř zemí, která otrásla dějinami Československa i Evropy.

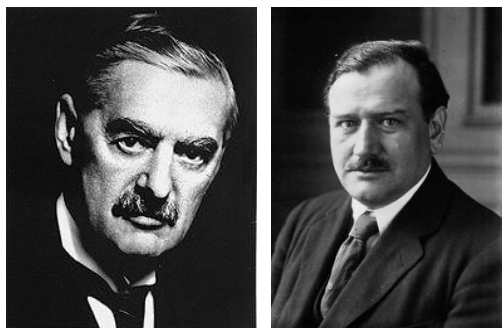
MNICHOVSKÁ DOHODA

Tato smlouva byla podepsána, jak napovídá název, v Mnichově, a to 29. září 1938. Adolf Hitler již dříve obsadil Porýní (1936) a Rakousko (12. 3. 1938) a nyní měl v plánu připojit ke své říši i československá pohraniční území obývaná převážně Němci (Sudety).

Československo doufalo v podporu Francie, ale ta společně s Velkou Británií Hitlerovi ustupovala. 29. září 1938 se v Mnichově sešli zástupci čtyř států: Německa (Adolf Hitler), Itálie (Benito Mussolini), Velké Británie (Neville Chamberlain) a Francie (Édouard Daladier), aby jednali o dalším osudu Československa - bez přítomnosti jeho zástupců! Návrh dohody vypracovalo Německo a jako svůj "zprostředkující" projekt jej na mnichovském jednání předložil Mussolini. Výsledek konference byl ovšem rozhodnut předem a od československé vlády se očekávalo jen okamžité přijetí dohody. V opačném případě západní velmoci hrozily, že za německého útoku nechají Československo zcela osamocené. Vláda měla vydat části pohraničních území do 10. října. Mapky a plány příslušných území byly bez jakékoliv diskuse předány čs. zástupcům s tím, že jde o definitivní a nezvratné řešení.

Po návratu z Mnichova byl Neville Chamberlain slavnostně přivítán ve své domovině, kde hrdě mával dohodou s Hitlerem, který slíbil, že po připojení Sudet nebude útočit na evropské státy. Chamberlain byl prohlášen „mírotvůrcem“, ale všichni víme, jak to nakonec dopadlo. 14. března 1939 vznikl samostatný Slovenský stát jako politický a vojenský spojenec nacistického Německa a den nato (15. 3. 1939) Hitler porušil mnichovskou dohodu a obsadil okleštěné území Čech a Moravy – vznikl Protektorát Čechy a Morava. 1. září 1939 pak Německo se Slovenskem napadly Polsko, na které 17. září zaútočil z východu i Sovětský svaz. V reakci na agresi vůči Polsku vyhlásily 3. září 1939 Francie, Velká Británie, Nový Zéland a Austrálie nacistickému Německu válku. Tím začal dosud nejkrvavější konflikt, který si vyžádal životy více než 60 milionů lidí.

Neville Chamberlain a Édouard Daladier.
Dva demokraté, kteří svými ústupky
umožnili Hitlerovi ovládnout Evropu.

Napsal Milan Ondič

P.S.

Komentáře k mým článkům nebo zajímavé návrhy

na zpracování můžete posílat na email mildaondic@seznam.cz.

STRÁNKA HUMORU

NEMOHL BYS MI PŮJČIT
STO KORUN?

"Proč nosíš vyhrnuté rukávy, když si je pak musíš zase shrnout?" ptá se Karlík spolužáka.
"Nemusím."
"A jak si potom utíráš nos?"

RÁD BYCH, ALE NEMÁM
U SEBE ŽÁDNÉ PENÍZE.

Pan Novák je se synem na procházce.
"Petříku, nejdou moc rychle?" ptá se.
"Ty ne, tati, ale já ano."

Jede automobilista, když ho náhle předběhne kuře. Řidič zrychlí, ale nedokáže kuře dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. Dojede tam a ptá se statkáře, jak je možné, že má tak rychlé kuře.

"No, je speciálně vyšlechtěné, aby mělo mohutná stehýnka," odpoví statkář.
"A neprojevuje se to na chuti?"
"Nevím, ještě jsme žádné nechytili!"

A CO DOMA?

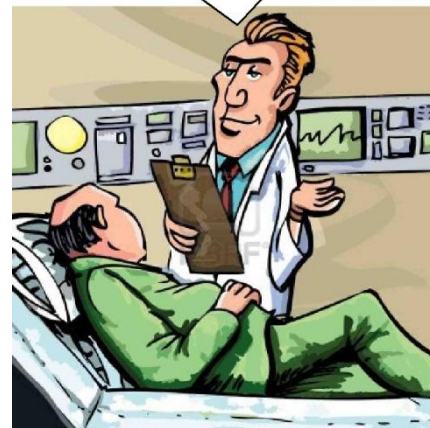
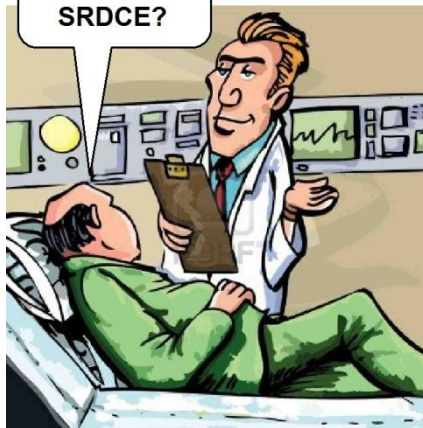
PANE
DOKTORE,
OPRAVDU
MÁM TAK
NEMOCNÉ
SRDCE?

Babička zpívá vnukovi ukolébavku. Po chvíli se vnuk ozve: "Babi, jdi si zpívat do kuchyně, mně se chce spát!"

"Pepičku, proč máš tak zablácené boty? Vždyť venku žádné bláto není!"
"Ale je, jen ho najít."

BOHUŽEL, JE TO TAK.
ALE DO KONCE ŽIVOTA
VÁM ROZHODNĚ
VYDRŽÍ.

DĚKUJI, VŠICHNI ZDRÁVI.

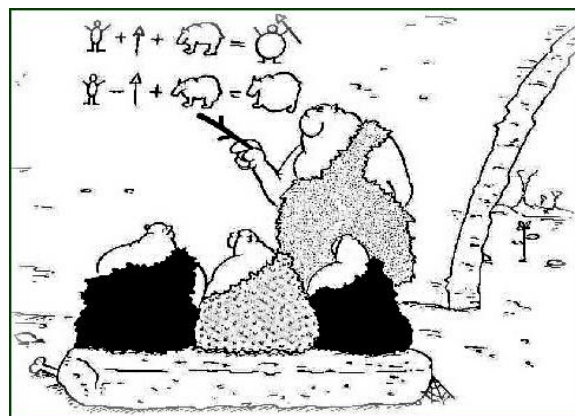
Děda se ptá vnoučka na školu:

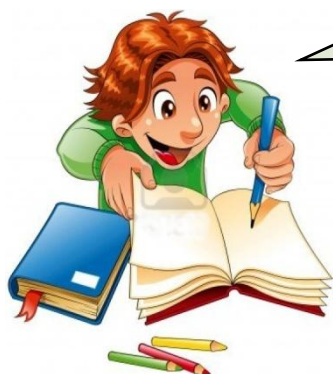
"Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět, Honzíku?"
"Notebook, dědo!"

JDU K PSYCHIATROVI. OBĚD
MÁŠ V PRAČCE.

Babička povídá Pepičkovi:
"Ty jsi mi tak podobný!"
Chlapec se rozeběhne za maminkou a křičí:
"Mamíí, babička mě straší!"

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 1/2014-2015:

1.- ALIBI

Max Donnington nemohl na koncertu hrát na trubku, protože tam vystupoval **smyčcový** orchestr.

2.- **DOPLŇOVAČKA:** Účastníci zájezdu.

1) OSMISMĚRKA

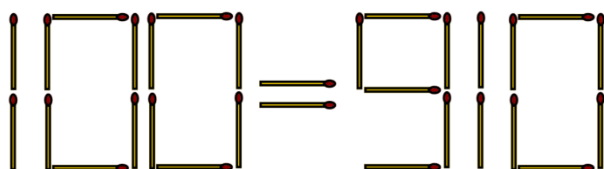
Douglaska tisolistá – strom dorůstající v domovině (Severní Amerika) výšky 80 i více metrů, s široce kuželovitou korunou. V mládí má hladkou, zelenošedou kůru s ...(**tajenka**)..., ve vyšším věku červenohnědou, hluboce rozpukanou.

T	S	O	N	A	N	T	S	Ě	M	A	Z	E	N	V	A	Š	I
R	B	Í	F	P	Č	K	A	O	Č	T	Y	Ř	S	T	U	P	N
R	O	T	E	O	O	E	Ž	N	A	R	B	Y	S	O	L	S	D
S	A	S	D	R	R	N	R	K	I	S	E	I	T	Y	Ř	I	O
H	D	E	E	Č	Á	M	O	V	I	V	X	D	N	B	T	R	N
Ý	Ě	C	R	F	T	K	A	M	E	R	A	M	A	N	N	M	É
P	V	Z	A	D	O	C	E	L	A	N	B	R	U	K	E	V	Z
M	O	O	C	S	R	R	Z	M	I	Z	E	T	T	Š	T	I	A
S	P	R	E	J	P	U	P	L	A	T	CH	C	I	O	A	O	N
Ý	Á	Ý	T	Á	N	I	B	M	O	K	A	T	É	Ř	P	I	R
R	N	P	Ř	E	P	R	A	C	O	V	A	N	O	S	T	Ř	Í

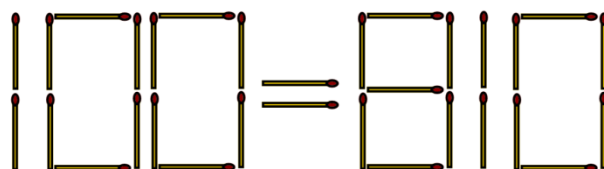
SLOVA K VYŠKRTÁNÍ: BARET, BRANŽE, BRUKEV, ČERVENEC, ČTYŘSTUP, DOCELA, FEDERACE, FIBR, FORMALITA, INDONÉZAN, KAMERAMAN, KOMBINÁT, LOS, MEŠITA, MARXISTA, MOŽNÁ, NADTO, NÁPOVĚDA, NEZAMĚSTNANOST, OKATÉ, OKOS, ORÁTOR, OSTŘÍ, PATENT, PLAT, POTRAVINA, PROFESOR, PŘEPRACOVANOST, REDAKTOR, REMIS, ROZCESTÍ, SAS, SKOREC, SPREJ, SÝR, TAH, TRN, TROP, VAŠI, ZMIZET.

2) ZÁPALKOVÉ HLAVOLAMY

a/ Přemísti jednu zápalku tak, aby zápis platil:

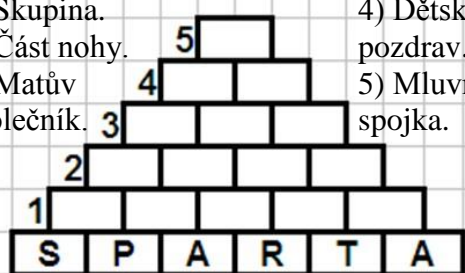

b/ Přemísti jednu zápalku tak, aby rovnost platila:

3) PYRAMIDA

- 1) Skupina.
- 2) Část nohy.
- 3) Matův společník.
- 4) Dětský pozdrav.
- 5) Mluvnická spojka.

SOUTĚŽNÍ KUPON JESENÍČKU

JMÉNO

TŘÍDA